

Nr 10

Av herr **Sundin m. fl.**, *angående samordningen mellan sjuk- och yrkesskadeförsäkringarna.*

I gällande samordning mellan yrkesskadeförsäkringen och sjukförsäkringen föreligger en betydande brist. Under de första 90 dagarna efter yppandedagen gäller sjukförsäkringen även vid yrkesskada. Därefter utgår ersättning enligt lagen om yrkesskadeförsäkring. I flertalet fall innebär detta att sjukpenning utgår med samma belopp under såväl de första 90 dagarna som under de därpå följande.

I vissa fall gäller emellertid inte denna regel. Företagare, som icke är försäkrad för frivillig eller obligatorisk tilläggssjukpenning, utför ofta tillfälligt förvärvsarbete i annans tjänst. Som exempel kan nämnas innehavare av mindre jordbruk, som utför skogsarbete åt annan. Om vederbörande under sådant förvärvsarbete drabbas av yrkesskada utgår ersättning under de första 90 dagarna enligt sjukförsäkringslagens bestämmelser. Vederbörande äger sålunda att uppbära grundsjukpenning men ej tilläggssjukpenning. Efter 90 dagar erhålles sjukpenning enligt lagen om yrkesskadeförsäkring, vilket innebär att förutom grundsjukpenning även tilläggssjukpenning erhålles.

När gällande samordning mellan sjukförsäkringen och yrkesskadeförsäkringen genomfördes, var icke avsikten att åstadkomma en försämring för någon grupp eller att ställa någon grupp som omfattas av yrkesskadeförsäkringen i en sämre ställning än övriga. Som framgått av det anförda har detta emellertid blivit fallet. I de fall, som här avses, erlägger arbetsgivaren avgifter till yrkesskadeförsäkringen, som i och för sig skulle berättiga vederbörande arbetstagare till tilläggssjukpenning även under de första 90 dagarna. När beslut fattades om arbetsgivaravgift till sjukförsäkringen motiverades nämligen dess storlek med att arbetsgivarna — förutom bidraget till tilläggssjukpenning vid vanlig sjukdom — helt skulle bekosta bl. a. den tilläggssjukpenning, som kan anses belöpa sig på yrkesskadorna. Det kan därför inte vara riktigt att vissa av dem som lidit yrkesskada vid arbete för annans räkning ställes utanför rätten till tilläggssjukpenning under de första 90 dagarna.

En rättelse i här påtalade brister bör snarast komma till stånd. Vissa spörsmål som därvid aktualiseras är emellertid av komplicerad natur. Frågan bör därför bli föremål för en mera ingående prövning. Vi föreslår, att riksdagen hos regeringen anhåller om prövning samt om förslag i ärendet snarast möjligt.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer vi,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla
dels om skyndsam prövning av i motionen berörda spörsmål,
dels att förslag i ärendet förelägges riksdagen snarast
möjligt i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 14 januari 1960

Sven E. Sundin

T. V. Mattsson

Sigfrid Larsson

Thorsten Larsson
